

E-ŽIE-NĖ, PA-MA-ČIU-SI AT-BĖ-GAN-TĮ E-ŽIU-KĄ, IŠ-SI-GAN-DO JO
IR SU-SI-RIE-TĖ UŽ GRUM-STO.

– PA-ČIU-TE, KUR DIN-GAI? TAI AŠ, NE-BI-JOK, – ŠAU-KIA E-ŽIU-KAS.
E-ŽIE-NĖ PA-ŽI-NO E-ŽIO BAL-SA, PA-SI-ŽIŪ-RĖ-JO PRO GRUM-STĄ
IR DAR LA-BIAU IŠ-SI-GAN-DO.

– IŠ KUR TOKS GRĮŽ-TI? KAS TAU KĄ PA-DA-RĖ?

E-ŽIU-KAS PA-SI-SA-KĖ, KUR BU-VĖS. TIK TUO-MET E-ŽIE-NĖ PA-MA-TĖ,
KAD JOS VY-RAS O-BUO-LIAIS AP-SAG-STY-TAS. Ė-MĖ RINK-TI NUO JO
O-BUO-LIUS IR MĖ-TY-TI VAI-KAMS. SA-KO:

– PA-ŽAI-SKIT, TAI TĖ-VAS LAUK-TU-VIŲ PAR-NE-ŠĖ.